

A 168 Óra címlapján megjelent fotó

SAJTÓVISSZHANG

[Political Capital](#)

2001-12-13 19:45

A 168 Óra című közéleti hetilap három hete indította el a Pártegyház című cikksorozatát, amely témája a református egyház és a MIÉP közötti összefonódás volt. Nagy felháborodást váltott ki hetilap egyik számának (2001. november 29., XIII. évf. 48. szám) címlapján – a cikksorozat harmadik részéhez kapcsolódóan – megjelent Áldás és Békesség feliratú címlapfotó. A címlapon megjelent fénykép azt a pillanatot örökítette meg, amikor egy liturgikus esemény során az átszellemült tekintetű id. Hegedűs Lóránt püspök – mindkét kezét a fejére helyezve – megáldja az előtte térdeplő lelkésznőt. A hetilap megjelenése után Dr. Bölcskei Gusztáv püspök, a református Zsinat lelkészi elnöke az MTI útján nyílt levelet intézett Mester Ákoshoz, az 168 Óra főszerkesztőjéhez, amelyben kifejezte mélységes felháborodását a kép bemutatásával kapcsolatban, amely „egy liturgikus esemény egyik legszagrálisabb pillanatának félreérthető módon történő bemutatása, amely nemcsak a fényképen szereplő személyekre, hanem egész egyházunkra nézve is minősíthetetlenül sértő”.

Összefoglalás

Érvek a 168 Óra címlapfotójának megjelenése mellett:

- a fotó egy nyilvánosság előtt zajló esemény helyszínén készült riportkép
- ez a felvétel nem szolgál provokációs célokat, megerősíti a címsor is (Áldás, békesség), amely nem idegen az ábrázolt pillanattól
- föl sem merülhetett a szerkesztőkben, hogy egy liturgikus esemény szagrális pillanata bármilyen értelemben félreérthető lenne

Érvek a 168 Óra címlapfotójának megjelenése ellen:

- ez a kép egy liturgikus esemény egyik legszagrálisabb pillanatának félreérthető módon történő bemutatása, amely nemcsak a fényképen szereplő személyekre, hanem az egész református egyházra nézve is minősíthetetlenül sértő
- magára valamit adó sajtótermék soha nem jelentethetett volna meg ilyet
- egy képtelenül alattomos obszcenitás mosódott össze a legszentebb pillanattal, amikor egy pap egy templomban éppen áldást oszt. Ha van szélsőséges, elfogadhatatlan és felháborító megnyilvánulás, ez az
- ez nem vicc, több annál, megkomponált, jól hangszerelt, tudatos vallásgyalázás
- egyházellenes gyűlöletkampány részeként jelenhetett meg ez a fotó
- a kép olcsó és gagy, nemtelen és igénytelen, ilyen kép egyszerűen kultúremberi és ízlésbeli okból nem adható le

Dr. Bölcskei Gusztáv püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke (MTI, 2001. november 29.) a 168 Óra főszerkesztőjének, Mester Ákosnak címzett, az Országos Sajtószolgálat útján közzétett levele szerint „a hetilap legutóbbi számának címlapján közölt kép minden eddigi határt túllép. Ez a kép **egy liturgikus esemény egyik legszagrálisabb pillanatának félreérthető módon történő bemutatása**, amely nemcsak a fényképen szereplő személyekre, hanem egész egyházunkra nézve is **minősíthetetlenül sértő**. Ezt a

rosszindulatú bemutatást **provokációnak** tartjuk és mélységes felháborodással utasítjuk vissza.”

Mester Ákos válaszlevelében (Mester Ákos válaszlevele, **Magyar Nemzet**, 2001. november 29.), amelyet dr. Bölskei Gusztáv püspöknek, Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkesi elnökének címzett azt válaszolta a 168 Órárt ért kritikákra, hogy „A 168 Óra cikksorozatában éppen azért foglalkozik a református egyházban tapasztalható fájdalmas és elszomorító eseményekkel, hogy a maga eszközeivel **segítse a tisztulás és béketeremtés folyamatát**. Ezt célozták írásaink. (...) Ami a legutóbbi számunk címlapjával kapcsolatos kritikai észrevételeit illeti: **a fotó egy nyilvánosság előtt zajló esemény helyszínén készült riportkép**. Az föl sem merülhetett bennünk, hogy egy liturgikus esemény szakrális pillanata bármilyen értelemben félreérthető lenne. S hogy ez a **felvétel nem szolgál provokációs célokat**, megerősíti a címsor is (Áldás, békesség), amely nem idegen az ábrázolt pillanattól.” Mester Ákos dr. Bölskei Gusztáv püspöknek válaszlevelében bocsánatot kért: „**mélyen fájjaljuk a szándékainkkal ellentétes esetleges reakciókat**. Biztosítjuk Püspök Urat, hogy az egyházat vagy Önt megsérteni a legkevésbé sem állt szándékunkban. Kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésem kifejezését, kívánok a Zsinat munkájának beteljesítéséhez sok sikert.”

Molnár Tamás (Morális képzavar, **Magyar Nemzet**, 2001. december 7.) szerint a „totális hatalommal szemben lehetett, sőt kellett is humorizálni, csak így tudtuk elviselni a nyomasztó diktatúrát. Bár akkoriban sokszor szélsőségesen „vad” antikommunista fenegyerekek voltunk, egyfajta képet, rajzot azonban csoportunk – az Inconnu művészcsoport – sohasem készített: egyházi palástra spriccelt, ordenáré szexualitás nem szerepelt munkáinkon. Ez ugyanis nem vics, több annál. **Megkomponált, jól hangszerelt, tudatos vallásgyalázás**. Ezt akkoriban egyetlen demokrata sem engedhette meg magának. Ma a kampányláztól felhevült 168 Óra főszerkesztője megengedheti. Polgári erkölcsű, modorú és jó ízlésű ember nem tesz ilyet, sőt felháborodik, ha hasonlót lát. Különösen címlapfotón.”

Molnár szerint **egyházellenes gyűlöletkampány** folyik, **de a baloldal némán hallgat**: „csak keresztények támadhatók büntetlenül. A közterek óriásplakátjain ránk virítanak az utcalányokká retusált apácák, a kövér pojácákká satírozott szerzetesek. A felturbósított, dühöngő csöcselék egyházi jelképeket borogat, sírokat gyaláz meg, templomot graffitizik. Teheti, mert az általa szellemileg elő van készítve. Horn Gyula vidéki korteskörútjain, Majsai, **Eörsi** írásaiban, Mester virtuóz fotóin keresztül folyik át a kitátott szájú, bamba fejekbe az egyházellenes gyűlöletkampány.”

Molnár szerint, „aki tehetne valamit, az néma. **Wisinger István**, a MÚOSZ teljhatalmú elnöke sértődötten legyint, magára rántja irodája párnázott ajtaját, és hallgatagon belesüpped foteljába. Majd közli: nincsen semmi baj – mármint a hírhedt címlapképpel? Igen, őnekik tényleg mindent szabad. **Nekik szabad a sajtó. Másnak nem**. Ennyi. Sokan a lap elleni bojkottra szólítanak fel. Szerintem ez nem helyes megoldás. Kerüljön ki közintézmények, irodák hirdetőtábláira, a templomok bejárataihoz. Lássa mindenki, milyen elvek, erkölcsök mellett szerveződik ez a tántogó lidércfény, ez a „mindent szabad” liberális mennyország. Ne mi szégyenkezzünk!”

Bencsik András szerint (Ismét a kettős mércéről, **Demokrata**, 2001. december 7.) „olyan címlappal jelent meg a múlt héten a 168 Óra című hetilap, amilyenvel magára valamit adó sajtótermék soha nem jelenhetett volna meg. Egy képtelenül alattomos obszcenitás mosódott össze a legszentebb pillanattal, amikor egy pap egy templomban éppen áldást oszt. Ha van szélsőséges, elfogadhatatlan és felháborító megnyilvánulás, ez az.” **Bencsik** szerint „ifjabb Hegedűs Lórántnak azt vetették a szemére, hogy zsidóellenes kijelentéseket tett, és kirekesztésre szólított fel. Ha valaki gondosan, és főleg elfogulatlanul végigolvassa a szóban forgó cikket, akkor a tagadhatatlanul kirekesztő gondolat mögött egyfajta – indokolt vagy indokolatlan, (...) félelmet ismert föl: 'rekeszd ki őket, mert különben ők rekesztenek ki téged'. (...) efféle kijelentés elindíthat – ha olyan a társadalom létállapota – egy veszedelmesen pusztító folyamatot, de jelen esetben tudható, hogy sem belső, sem külső állapot nem ad alkalmat semmiféle olyan romboló tömegmozgalomra, amely bármiféle ellenség ellen tömegeket mozgósítani tudna. (...) **Ifjabb Hegedűs Lóránt kijelentése** (...) kritizálható, de egyrészt nem képes kiváltani, semmiféle tömeghatást, tehát **retorika csupán, másrészt nem az agresszió, hanem a félelem generálta**. (...) Azt kell mondjuk, **az események utólag igazolták ifjabb Hegedűs Lóránt**

félelmét. Ugyan nem azért, mert bármiféle galíciaiak jöttek vagy mentek volna, hanem azért, mert e kijelentést követően olyan **lejáratókampány** indult el személye és – ami elfogadhatatlan – családja ellen, ami éppen abból fakadóan, hogy a kijelentésben ártatlan édesapa elleni lejáratókampányban csúcsosodott ki, félreérthetetlenül gyűlöletreakciónak kell tekintenünk.”

Bencsik véleménye szerint „nem az jelent veszélyt, ha itt-ott néhány közszereplő meggondolatlanul elutasító, horribile dictu: **kirekesztő kijelentést tesz** olyan embertársaira, akiket nem szeret, mert az máshol is előfordul, hanem az, ha valakiket szervezeten, a hideg gyűlölet által vezérelve, s minden eszközt megragadva (...) igyekeznek emberségükben megsemmisíteni. Ez a szervezett fellépés már **veszélyes kirekesztés**. Ezt a bűnt követte el Mester Ákos hetilapja is.” **Bencsik** szerint nem a véletlen, hanem „egy jól érzékelhető összefüggés rendszer szerint gágogja bele, sietve a **gyűlöletkampányba** a nagyhatalom képviselőnője – aki ez esetben egyáltalán nem mellékesen zsidó, tehát elfogult – hogy bár csak néhány napja tartózkodik Magyarországon, de megdöbbenő, hogy milyen antiszemitizmussal van. (...) Számumként söpör végig a nyilvánosságon a **szervezett gyűlölet**, s koncentrálódik egy hetilap címlapján.”

Megyesi Gusztáv szerint (Nagy Szopás, **Élet és Irodalom**, 2001. december 7.) „az egyházkerület szóvivője (...) azt a következtetést vonja le, hogy a balliberális lapok azért támadják ily módon a történelmi egyházakat, mert azok a belső elkötelezettségén révén a nemzeti és konzervatív értékeket képviselik. (...) Holott arról van szó csupán, hogy Mester Ákos egy faszi. Ezt direkt írom így, s megmondom, miért. Amikor háromhét ezelőtt Bayer Zsolt lámpavasától volt hangos a közélet, azt találtam írni ezen az oldalon a Lovas-féle garnitúráról, hogy nekik kanül van beültetve, (...) akkor most nem kertelhetek, s vállalva az olvasó trágár szavak iránti megvetését és felháborodását, **nem adhatom alább, és a kettős mérce elkerülése végett** le kell írnom, amit egyébiránt ebben a témában így gondolok, hogy Mester Ákos egy faszi”. Mester Ákos válaszevelet írt az egyház tiltakozására, mely cáfolja, hogy a címlapfotó bármilyen értelemben félreérthető lenne, és hogy provokatív célokat szolgálna.

Megyesi szerint „Mester Ákosnak abban feltétlen igaza van, hogy **a címlap egyáltalán nem félreérthető**, üzenete ti. egyenes és félreérthetetlen, a nő kéremszépen kétségkívül szopik, és ez nincs kifejezetten a püspök ellenére. Akinek erről a címlapról nem ez ugrik be, az hazudik vagy valami más baja van, és akkor tessék neki ennie sok ginzenggyökeret. Egy ilyen fotót nem azért **nem közöl magára valamit is adó újság**, mert teszem azt, közéleti hetilap, és mert a fotó mégiscsak templomban készült, sérti a hívók és presbiterek, hanem mert **a kép olcsó és gagyi**, olyan, mint egy 'odaát' írt vezércikk, nemtelen és igénytelen; ilyen képet bárkiről bármilyen helyzetben lehet készíteni, ehhez nem kell lelemény és bátorság, mindannyian meztelenek vagyunk és szaros a seggünk; ilyen kép egyszerűen kultúremberi és ízlésbeli okból nem adható le”.

Megyesi szerint nagy hiba volt a 168 Órának lehozni szóbanforgó fotót, mert „ki beszél itt már lámpavasról, hétköznapi és ünnepnap aljasságokról, a lényegről? Veres püspök immáron Répássy buzgalmával rendszabályozná az egész balliberális sajtót, az érintett Hegedűs Lóránt pedig mint vértanú lép a bíróságon, hogy teljes erkölcsi és anyagi elégtételt kapjon a Magyar Narancstól, mert az 'hajlott hátú fő nácinak, felekezeti góréna, a magyar politikai antiszemitizmus nagypapa figurájának' aposztrofálta őt véleményileg, amiről mellel nem volnék meglepve, ha a bíróság kiderítené, nemcsak vélemény, de tény is.”